

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemai nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 208.

V Ljubljani, v torek 12. septembra 1893.

Letnik XXI.

Nemiri v Italiji.

Rim, 7. septembra.

Italijanski in vnanji listi so objavljali le kratka poročila o nemirih v Rimu, Neapolju in drugih mestih po Italiji. Tukajšnji listi imajo sploh slabe poročevalce in telegrame za vnanje liste je oblastvo oskublo in pristriglo. Tako je umevno, da občinstvo ne izve resnice v pravi luči.

V Rimu so trajali nemiri več dni; četrti dan so socialisti, republikanci in jednake vrste nižji ljudje zgradili barikade ter se vtaborili na „Ponte Sisto“, ki blizu francoske palače „Farnese“ veže levi in desni breg Tibere. Stiri ure so se tukaj razgrajali ustavljeni vojaškim in mestnim stražam. Še resnejši nemiri so bili v Neapolju. Tu je tri dni vladala popolna anarhija. Hiše in prodajalnice so bile večinoma zaprte, po ulicah so divjali otroci, ženske in moški, promet je bil popolnoma ustavljen. Razdivjanost je dosegla vrhunec, ko je neki redar smrtno ranil najstarejšega dečka, katerega truplo so nosili kot žrtvo po ulicah.

Mestna straža je bila preslaba, da bi zajela val različne ljudske strasti. Uporniki so s petrolejem polivali ter zažigali vozove konjske železnice ter razbijali plinove svetilnice, da so bili mnogi deli mesta v noči popolnoma v temi. To noč so bile zaprte tudi vse kavarne in lekarne. Ko so prišli mnogi polki v Neapolj, naredili so mir.

Kakor sem že zadnjič poročal, skušali so nekateri krogi razglasiti te nemire le kot odgovor na krvave dogodke v Aigues-Mortesu, ki so žalili italijansko narodno čustvo. Kdor pa od blizu opazuje italijanske razmere ter občuje z ljudstvom, mora le pomilovati vire, ki z narodnim plaščem pokrivajo občno bēdo in revščino.

Kolikor poznam tukajšnje javno mnenje, ljudstvo v obče bolj simpatizuje s Francozi, nego s katerim-koli drugim narodom. Uzrok zadnjih nemirov torej ni bilo sovraštvo do Francozov, krvavi boj med francoskimi in italijanskimi delavci v Aigues-Mortesu je le vzdramil nižje slojeve ljudstva iz patalogičnega stanja ter je bil povod pretkanim agitatorjem in rogoviležem iz poklica, da so dali duška globoki moralni vzruženosti.

Jedro italijanskega naroda je še zdravo, ljudstvo posebno nadarjeno, toda zanemarjeno v vsakem oziru, najbolj pa tare delavske stanove nepopisna bēda. Italijo imenujejo „vrt Evrope“, in z vso pravico, in vendar strada delavec vsakdanjega kruha. Glavni vzrok revščine pa je, da v Italiji, dasi je poljedelska dežela, ni pravega kmetškega stanja.

Zemlja je večinoma last plemstva in posameznih Nabobov, kmet je v obče le duinar, ko za neznačno plačo v denarju in pridelkih vtepa gručo svojemu gospodarju, oziroma velikemu zakupniku. Le malo je kmetov, ki imajo mršavo kravo v hlevu, ali svoje streho.

Res je, da kmet nima dolgov, a tudi nima kredita, nima sredstev, da bi se izkopal iz žalostnega stanja, akoravno živi jako trezno in skromno, a je tudi politično mrtev. Ako pa v poljedelski državi kmet nima denarja, čutijo to mizerijo tudi trgovci po mestih.

To je istina, oprta na fakta, dokazana v zgodovini, čeravno so mnogim rojenim politikom kmetski žulji le mačkine solze.

Italija tudi nima prave industrije, trgovina je navezana na zemljiške pridelke, in ker so davki že neznosni, ne dobi potrebnega zaslužka niti delavec, niti zemljiški veleposestnik primernih dohod-

kov. Zato pa leži mnogo zemlje neobdelane in delavci si iščejo boljšega zaslužka v tujih deželah.

Ako pa ljudstvo živi in tava v takih razmerah, kakor sedaj italijansko, ako ga politični voditelji tolažijo le z narodnimi frazami, a mu ne odpró vira vsakdanjega kruha, ako narod obupa nad boljšo bodočnostjo, potem lahko najmanjša iskra zapali požar, prouzroči nevarne nemire, krvave poboje, kajti takemu narodu je vse drugo manjše zlo, nego nezno stanje, žalostna gotovost.

Ker si drugače ne more in ne zná pomagati, tolaži si dušo in lajša bēdo pri najmanjši priliki z izgredi.

Zadnjič je bil povod nemirov poboj italijanskih delavcev na Francoskem, kmalu na to zahteve izvoščkov v Neapolju, jutri je lahko prepovedana tombola ali razpuščen shod. Istina je, da je netivo pripravljeno in da vsaka iskra more zanetiti ogenj.

Ne pretiram, ako trdim, da se ljudstvo tudi vojske ne boji, ker sedanji oboroženi mir ga tira le v obup. In v takih razmerah glasneje nego zakoni govore oni elementi, ki v splošni anarhiji iščejo svojega dobička.

Tako je, to potrdi vsak razsoden Italijan, naj je prijatelj ali nasprotnik sedanjega sistema. Nedavno sem govoril o tem z odlično osebo, ki sicer proslavlja Garibaldija kot vzor italijanskega narodnjaka, a ta odličnjak je izustil besede: „Tudi ruska vlada je boljša, kakor italijanskih liberalcev, ki so narodu obljubovali vse prostosti, a mu pustili le to, da sme lakote umirati.“

To je pravi vzrok nezadovoljnosti po mestih in deželi, to je gonilna moč pri vseh nemirih in izgredih, katere v pravi luči osvetljujejo bombe predrznih anarhistov.

LISTEK

Avgust Cieškovski.

V nedeljo dné 10. t. m. je imelo poljsko „vednovstno društvo“ v Poznanju veliko slovesnost na čast petdesetletnici, kar deluje na slovstvenem polju Avgust Cieškovski. Njegovo ime se sedaj tudi mej Poljaki redko kedaj imenuje, njegova dela se malo bero, toda če omenjamo, da ga je Mickijevič visoko cenil in da je Žiga Krasinjski poleg Mickijeviča in Slovackega kot tretjega mej prvaki poljskega slovstva imenoval Cieškovskega, potem je pač opravdano, da ž njim ob kratkem seznanimo tudi slovenske bralce.

Poljsko modroslovno slovstvo ponaša se z malo samostojnimi velmoži. Branislav Trentovski, Karol Libelt, Josip Kremer se nam imenujejo; poleg njih pa — Avgust Cieškovski. Temu možu je tekla zibelka na Podlesju l. 1814. Vseučilišče je obiskoval v Berolinu in dovršivši svoje študije, se je podal na pot po Evropi. Prvo njegovo delo je bilo v nemškem jeziku; Prolegomena zur Historiosophie mu je dal naslov in v njem je pobijal Heglove nesmisli gledé zgodovine. Drugo delo njegovo „du credit et de la circulation“ se peča z narodnogospodarskimi vprašanji. V nemškem in francoskem jeziku je v obče spisal še mnogo vzlasti modroslovskih razprav, največ pa je seveda pisal v svojem materinskem jeziku. Ravno sedaj pričbuje „Biblioteka varšavska“ nje-

gove poljske spise. Mej njimi omenjamo „beseda o jonskem modroslovju“, „Nekaj spominov iz Rima“, „organizacija lesne trgovine“, „Misli o splošnem stanju angleških financ“ in najznamenitejše njegovo delo „oče naš“, izdano v Parizu l. 1848.

Ze leto dnij pred tem se je naselil na Poznanjskem in tam se je udeleževal tudi političnega življenja. Bil je izvoljen poslancem in s K. Libeltom je vodil v zboru „poljsko kolo“. L. 1869 je izdal kot nekako dopolnilo svojemu „Očenašu“ — „Pota duha“ in potem je umolknil in se popolnoma odtegnil javnemu življenju.

Kedor pozna poljsko slovstvo, ve dobro, da je uprav za te dobe, ko je deloval naš Cieškovski, najbujneje se razvital romantizem. V zvezi ž njim je sanjarski misticizem in mesijanizem dajal temelje dušnemu obzorju poljskim pesnikom in pisateljem. Vsi so imeli globoko versko prepričanje; bili so pravi, živi kristjani tako, da vzbujajo v tem obziru naše največje občudovanje. Saj je v naši vere prazni dobi skoraj čudež, če dobimo kakega slovstveno delujočega lajka — vernega. Iz te žive vere se je razvilo pri poljskih pisateljih romantične dobe neko sanjarsko prepričanje. Zaupajoč v neskončno pravičnost božjo so v svoji navdušeni ljubezni do domovine jeli gledati svojo Poljsko v nekakem višjem sijaju. Prisojali so ji neko mesijansko poslanstvo v Evropi, ki ima povsod zanesti misel ljubezni in bratstva in povsod streti trinoge. Podobno misel izraža tudi Stritar o Slovanih sploh v svojih pesmih.

To misel je modroslovno obdelal Cieškovski; ni čuda tedaj, da je imel ob svojem času na največje in najduhovitejše može toliko vpliva; h krati pa tudi ni čuda, da je v naši socijalistični dobi — pozabljen.

V svojem „očenašu“ deli Cieškovski zgodovino človeštva na tri dobe. Dve ste se že pričeli, tretja se kmalu prične. Prva je „natorna doba“, predstavlja jo Adam; druga je „doba misli“; njen stvoritelj je Kristus; tretja je „doba krščanskega dela“; prične jo neki novi Adam, ki ga imenuje sv. pismo „tolažnika“. Ko se dokonča tretja doba, stopijo na pozornišče slovanski narodi, vzlasti Poljska, „križani narod, živa in sveta žrtva, po kateri postane Bog človekoljubje, kakor je po Kristusu postal človek“. — Vse to izvaja iz očenaša, ki ga imenuje „vrsto splošnih prošenj in izraz teženj vsega človeštva, razodetje in proroštvo“. Jasno se vidi tu vpliv panteističnega Heglovega modroslovja, ki je tu na verskem temelju rodilo protikrščanski misticizem.

Modroslovje je že zdavnej opustilo to smer; vendar pa godi človeškemu srcu, če v sedanji materijalistični dobi motri plodove človeškega duha, ki je poln vzvišenih krščanskih vzorov v Bogu iskal resnice in pravice, če je tudi — zapeljan — zavozil na kriva pota. Poljskemu narodu, ki oslavlja svojega velmoža na večer njegovega življenja, se pridružujemo tudi mi želeč svojemu narodu, naj bi torej vstali možje, ki so si ogreli srca z božjimi vzori ob pravem krščanskem modroslovju. Dr. S—n.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. septembra.

Badeni. Da je cesar gališkega namestnika pri vsprejemu zelo odlikoval, to je dalo povod mnogim govoricam in časnikarji so si že belili glave, kaj da to pomenja. Posebno se je zatrjevalo, da bode grof Badeni morda poklican v ministerstvo. Odkar je odstopil Dunajevski, imajo Poljaki le jednega svojca v ministerstvu in poljski listi so že večkrat izražali željo, da se kak portfelj izroči kakemu Poljaku. Zaradi tega se je pa posebno sedaj mislilo, da bode grof Badeni poklican v ministerstvo. Grof Taaffe je bolehen in torej ne more več voditi ministerstva notranjih stvari in je bode odstopil grofu Badeniju. Nekateri so pa celo trdili, da je grof Badeni morda izbran, da bode še ministerski predsednik. Oficijozna glasila pa zagotavljajo, da grof Taaffe ne misli na odstop, pa tudi na to ne, da bi komu oddal ministerstvo notranjih stvari, dokler bode zato čutil dovolj moči. Potem takem grof Badeni še ne postane minister in Poljaki se bodo morali zadovoljiti še nadalje z jednim samim svojem v ministerstvu.

Čehi in Poljaki v Šleziji. Pač bi bilo jako potrebno, da bi Čehi in Poljaki vzajemno postopali v Šleziji, ker obojim preti nevarnost od Nemcev. Žal, da se tudi tukaj skuša zasejati razkol. Nekateri mladočeški listi so začeli napadati Poljake, da hočejo Šlezijo pridružiti Galiciji. Na to odgovarja „Dziennik Polski“, da imajo z zgodovinskega stališča Poljaki starše pravice, nego so pravice krone sv. Vavla. Sicer pa nikdo ne misli, da bi Šlezijo pripojili Galiciji. Nikakor pa Poljaki ne bodo dopustili, da bi se Poljaki v Šleziji počehili, kakor tudi ne pusté, da se ponemčijo. — Borba se je torej že začela. Utegnila bi tudi nevarna postati zaradi tega, ker se v mnogih krajih v Šleziji govore narečja, o katerih je težko določiti, so li prištevati češčini ali poljščini. Za take kraje bi se utegnila vneti najhujša borba mej Čehi in Poljaki. Prvi bi ugovarjali, da se v takem kraju osnuje poljska, drugi da se osnuje češka šola. Korist od tega boja bi pa imeli Nemci, po pregovoru: Če se dva prepirata, se tretji veseli.

Papeževa enciklika in liberalci. Ogerski liberalci znajo dobro izkoriščati za svoje namene mažarski šovinizem. To so pokazali tudi sedaj, ko je papež izdal encikliko do ogerskih škofov. Vsi njih listi se jezé nad vatikansko predrznostjo, da se v encikliki priporoča, da naj škofje delajo na to, da se v zastope volijo pravi katoliški možje. To je poseganje v ogerske notranje stvari, o katerih nima nobeden drugi odločevati, kakor Ogrji. Namen je očividni. Mažarski narod s svojo ošabnostjo hoče le sam gospodariti. Zatorej pa mislijo liberalci tako najlojše nahujskati prebivalstvo proti poglavarju katoliške cerkve, če bodo pisali, da se neopravičeno meša v ogerske notranje stvari in tako krati pravice mažarskega naroda. Za take stvari sta tudi jako občutljivi skrajna leвица in Apponijeva stranka, ki hočeta biti še bolj mažarski, nego je vladna stranka.

Ogerski Rumuni niso zgubili poguma, če tudi sta dva obsojena zaradi znane brošure o razmerah na Ogorskem, ki so jo izdali rumunski dijaki. Rumunski listi z nenavadno odločnostjo pišejo. Tako pravi „Tribuna“, da je omenjena obsodba napoved boja proti rumunskemu narodu in proti vsemu, kar na Ogorskem še mažarski ne diše. S pogumom in z mirno vestjo se bodo Rumuni borili. Boj se je Rumunom le vsilil. Na rumunski vseučilišni mladini je, da sedaj razkrije storjeno infamijo, zahteva zadoščenja za prizadeto razžaljenje. Rumunski narod je poklican, da razkrije svetu, da v Kološu nista sedela na zatoženi klopi dva zločinca, temveč ves rumunski narod in da je obsodba najodurnejši izraz sovraštva mažarskega do rumunkega naroda. — Po tej pisavi soditi, zadeli bodo Mažari na hujši odpor, nego so pričakovali in to ob času, ko jim že cerkvena politika napravlja toliko skrbi. Gibanje pa, ki se začinja, tudi ne bode omejeno le na rumunski narod, temveč se raztegne na vse nemažarske narodnosti na Ogorskem.

Priznanje Koburžanovo. Upati še ni, da bi velevlasti tako hitro priznale bolgarskega kneza, ali vendar celó ruski list „Grazhdanin“ priznava, da se to priznanje približuje. Avstrijski cesar je že bil vsprejel njega in njegovega ministerskega predsednika. Cesar Viljem je ob pogrebu gotskega vojvode ž njim jedel pri jedni mizi in sta gotovo tudi kaj

govorila. Sedaj, ko je stopil Koburžan v osebno občevanje z avstrijskim in nemškimi cesarjem, je že daleč prišel po potu do priznanja. Ta ruski list misli, da bi to ne bilo mogoče, dokler je bil na krmilu knez Bismarck. Mi pa mislimo, da se bodo polagoma pač tudi Rusi sprijaznili z razmerami v Bolgariji. Nekateri ruski listi že pišejo za Koburžana in za Stambolova, če tudi z veliko previdnostjo. Toliko je tudi vidno, da bolgarski narod pri vseh svojih simpatijah za Rusijo vendar ne mara biti od nje odvisen, temveč hoče biti samostojen. S tem bodo morali računati tudi ruski politiki.

Ruski vojni minister Vanovskij si že več let prizadeva, da osnuje v oddaljenih delih ruske države samostojne vojne, da evropske ruske vojne ne bode treba pošiljati v azijske pokrajine. Na Kavkazu se je uvela občna vojaška dolžnost in osnovala samostojna vojna, da so se ruske čete lahko prestavile na zapad. V Turkestanu že imajo precejšnjo samostojno vojno. Sedaj snujejo tako vojno v transkašpiškem ozemlju, katero si je 1881. leta prisvojil Skobelov in ki se je povečalo s prisvojenjem Merva. Ob afganski meji je že več batalijonov strelcev in irregularne konjice. Ko se osnujejo vse te vojne, Rusiji ne bode več potrebno imeti velikih vojnih sil v Aziji, kar jej bode posebno ugajalo, ko bi imela kako vojno na zapadu. Sevéda se ne vé, če bode ta domača četa zanesljiva. Lahko bi se pač pripetilo, da bi se te domače vojne jele puntati, ako bode Rusija imela kako večjo vojsko. Vseh evropskih vojakov pač nikdar ne bode mogla Rusija odpoklicati iz Azije.

Slovstvo.

Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. Tega lista je sedaj izšel III. letnika 4. sešitek. Vsebinska mu je: A. Koblar: Boji na Krajinah in zmaga pri Sisku pred 300 leti. (Dalje.) — Dr. Fr. Kos: Nekoliko črtic o turških vojskah. — J. Scheinigg: Slovenska osebna imena v starih listinah. (Konec.) — S. Robič: Kranjski mahovi. (Dalje.) — Mali zapiski: S. Rutar: Z Goriškega. — A. Koblar: Podobi sv. Jurija in sv. Ahaca v cerkvi sv. Radegunde v Srednji vasi pri Kranju. — J. Šubic: Vrata iz leta 1638 v Kranju. — Dva stara zvonova. — Ostanke neke vrste retabel-altarja. — Soha svetega Petra v dvorski cerkvi. — S. Schulz: Črna štorla. — J. Šašelj: Dve opazki k Vrhovčevi „Zgodovini Novega Mesta“. — O izkopinah na Dolenjskem. Ze iz vsebine je razvidno, da je list jako zanimiv in se priporoča vsakemu, kdor se zanima za slovensko zgodovino ali za naše domoznanstvo sploh. Cena mu je za vse leto 2 gld.

Rinder der Karst- und Küstenländer, von Franz S. Povše, Ackerbauschul-Director a. D. imenuje se knjiga, katere je sedaj izšel prvi snopič, ki obravnava govedarstvo na Kranjskem. Knjigo izdaje c. kr. poljedelsko ministerstvo, izšla je pa v zalogi c. in kr. dvorne knjigarne Viljema Fricka na Dunaju. Obširneje spregovorimo o tej pregledno in temeljito sestavljeni knjigi pri priliki.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. septembra.

(Shod volilcev v Metliki.) Iz Bele Krajine: Dne 17. t. m. poročal bode poslanec Šuklje v Metliki na Makarjevem vrtu ob 4. uri popoldne o svojem delovanju in vzlasti o prihodnji akciji za nadaljevanje dolenske železnice iz Novega Mesta v Karlovec. — V tem, da naj se prej ko mogoče podaljša dolenska železnica iz Novega Mesta čez Belo Krajino ter se združi s hrvatsko železnico, smo gotovo vsi Slovenci jedini, torej vsakdo v tem oziru pozdravlja tudi najneznatnejši korak, ki se stori v ta namen. Vzlasti pa je ta stvar tako važnega pomena za Belo Krajino, da najbrže poslanec Šuklje ne bo imel volje udrihati po naši stranki ter ob enem „klanjati se verskemu čutu“, marveč, da bi tvarine za njegovo poročilo dovolj oskrbelo vprašanje, kako do Karlovca podaljšati dolensko železnico.

(Otvoritev dolenskih železnic) je pred pragom in tem povodom zdi se nam umestno opozoriti naš sl. mestni magistrat in može, ki imajo tam „besedo“, na par nedostatkov. Vsled otvoritve teh železnic, oziroma zdaj ljubljansko-kočevske proge, razširil se bode na Karlovski in Dolenski cesti do kolodvora promet v znatni meri, in bi bilo torej vsekako umestno, da se peš-pot za občinstvo

do dolenskega mostu, ob stranéh Karlovske ceste dene v tak stan, da ljudem — domačinom in tujeem — ob deževnih dnéh in po zimi ne bode gaziti po noči po péd visokem blatu; od mostu pa do kolodvora pa poleg tega še — v nekak nameček — na pol po — témi! Umestno bi torej bilo, da se loti mestna občina že zdaj studija: bi li ne bilo na mestu, če se od konca Florijanskih ulic do dolenskega mosta ob obeh stranéh položi kake ceneje vrste tlak, od mosta do kolodvora pa število petrolejskih svetilnic podvoji, in skrbi ob enem za to, da bodo ob brezmesecnih, t. j. temnih večerih in nočeh dobro svetile, ne pa le „brlele“ ali celo — nič svetile! Oba ta nedostatka odpraviti je v interesu mestne občine in nje zastopa, in prej ko jih odstrani, prej bode prometu koristil.

(Premovanje konj) je bilo dne 9. t. m. na Vrhnikih. Premije so dobili: A. za kobile z žrebeti: Janez Artač iz Notranje Gorice 35 gld., Marija Novak iz Podsmreke 20 gld., Franc Remžgar iz Loga 15 gld., Anton Rotler iz Podsmreke 15 gld., Jožef Dolinar iz Razor 15 gld., grof Leon Auersperg iz Zoneka, Franc Novak iz Plešivice in Jožef Dolinar iz Kozarjev srebrne svetinje; B. za mlade breje kobile: Gabrijel Jelovšek iz Vrhnik 25 gld., Franc Majdič iz Logateca 20 gld., Jožef Kušar iz Kozarjev 15 gld., Franc Gregurka in Sinje Gorice in Jožef Bernard iz Ljubljane srebrne svetinje; C. za jedno- in dveletne kobile: Pavel Petkovšek iz Vrhnik 10 gl., Martin Pirc iz Matene 10 gld., Jernej Per iz Sapa, Stefan Furlan iz Mirka in Janez Jeraj iz Sinje Gorice srebrne svetinje.

(Iz Trebnjega) se je poročalo v „Laibacher Zeitung“, da je bilo nekaj kaznjencev iz Celja zbolelo, da je prišel c. kr. okrajni zdravnik iz Novega Mesta, odpravil nedostatke, kar jih je našel, in spoznal vodo štirih vodnjakov za nevžitno. — K temu poročilu pristavim, da voda najbrž ni bil prvi in pravi vzrok njih lahke bolezni, večinoma revmatizma, ampak kraj, kamor so jih „pod streho“ spravili. To je bilo namreč prav res pod streho komaj sezidanega, še ne dovršenega kolodvora. Tako zračnega prenočišča sevéda kaznjenci niso vajeni. Ne zavidamo pa ne kaznjencev za pozornost, s katero se skrbi za njih telesni blagor, saj tudi nam rednim prebivalcem pade kaka drobtinica od njih mize. Sicer pa preiskava ni bila kemična in pijemo vse rajši, kot vodo.

(Nevihta.) V Trebnjem smo imeli v soboto popoldne nevihto. Začela je bila padati tudi toča, pa se je k sreči kmalu spremenila v dež, tako, da ni posebne škode, kakor da je otavo nekaterim zmočila. Zvedeli pa smo, da je na Pluski, kjer se odcepi litijska cesta od cesarske, vdarila strela in da ste pogoreli dve hiši. Vdarila pa je strela tudi v Martinji vasi šentlovrenske fare v tepko blizu hleva in ubila dve kravi.

(Posojilnica na Slapu pri Vipavi.) Dne 10. t. m. je bil na Slapu osnovalni shod za ustanovljenje posojilnice, ki je sestavil pravila, da se vladi predložé v potrjenje. V načelnštvo so bili izvoljeni gg.: Fr. Punčuh, učitelj na Slapu, kot načelnik, Jan. Malik, posestnik na Slapu, načelnikov namestnik, Janez Uršič, župan in posestnik na Slapu, Al. Frjančič, posestnik na Slapu, Janez Lavrenčič, posestnik v Vrhpolju, Anton Uršič, posestnik v Sent-Vidu, Jan. Dolenc, c. in kr. stotnik v pokoju v Vipavskem trgu, Fr. Štokelj, posestnik na Planini, Jožef Volk, posestnik na Erzeltu, kot odborniki; Matija Erjavec, dekan v Vipavi, kot pregledovalec računov; Ferd. Malik, posestnik na Slapu, njegov namestnik.

(Štajerske novice.) Ob brigadnih in divizijskih vajah je bilo zbrane okrog Lipnice mnogo vojaščine. V gradu Segau je bilo nastanjenih 60 mđž in 50 kđnj. Mej drugim je bil tukaj divizijski štab s podmaršalom baronom Alborijem in tremi generali in 20 častniki. Na željo je dné 5. t. m. bila v grajski kapeli sv. maša, katere so se udeležili vsi častniki. Po sv. maši je bil skupen častniški obed, h kateremu je prišel tudi okrajni glavar. — 38letni posestnik Anton Vavpotič iz Rihtorovca je na božji poti k „Mariji Tolažnici“ („Maria Trost“) nakrat umrl, vlila se mu je bila kri. — Iz kaznilnice mariborske je dné 7. t. m. ušel Peter Fischer, ki je bil obsojen na večletno ječo. Pri svojem begu je ukradel tudi obleko, katero je s kaznensko zametil.

(Dolenska železnica.) Iz višnjegorske okolice: Železnico pri nas pridno gradijo. Veliki cestevod na

Veliko Loko je že obokan in glavno delo izvršeno. V predoru imajo le malo še obokati, samo kanal skozi predor bo dal še mnogo dela. Pravi tir je že položen od predora do Drage, po vsi višnjegorski dolini. Zdaj posipljejo z gramozom; mala lokomotiva bajé pride tudi v kratkem. Kolodvor je že na gladko ometan z malto.

(Nadvojvoda Rainer) peljal se je včeraj zvečer skozi Ljubljano, kjer se je nekaj časa mudil na kolodvoru. Nadvojvoda Rainer je, kakor znano, nadpoveljnik našega brambovstva, ki ima sedaj na Notranjskem vojaške vaje.

(Osebnosti.) Za namestnega veroučitelja na ljubljanski nižji gimnaziji je določen alojzinski prefekt dr. Andrej Karlin in za katebeta na vadnici tukajšnjega učiteljskega stolni vikar gosp. Matija Mrak.

(Nove stavbe.) Gradba deželne bolnišnice dobro napreduje in se je mali del vzdiga že iznad tal. Če bode vreme v tekoči jeseni ugodno, bode se tudi v ostalih delih stavba jela kazati iznad temelja. — Hiralnica za duhovnike je pod streho in se pridno od zunaj lika. — Na novem mestnem svetu ob Tržaški cesti pa namerava g. Jos. Prosenc postaviti poslopje v partérnej visokosti, za privatno stanovanje vrejeno, če bode mestna občina mu odstopila potrebni svet za ponujano ceno. — Po novem letu pa se prične s podiranjem sedanjega Luckmanovega poslopja in pripravljati prostor in temelj novemu poštnemu in brzojavnemu poslopiju. — Le „Narodni dom“, gimnazija, sodišča in — „Fran-Josipov“ most čakajo še odrešenja, a pravijo, da pridejo tudi ti na vrsto — počasi seveda!

(Na včerajšnji semenj) prišlo je od raznih stranij prav mnogo ljudstva v Ljubljano. Prignali so veliko konj, manj pa goveje živine, in sicer 876 konj in volov, 262 krav in 60 junic, skupaj 1198.

(Občinska volitev.) Pri občinski volitvi na Božakovem v črnomaljskem okraju je bil za župana izvoljen Martin Slane iz Rosalnic, za svetovalca pa Ivan Pečarič.

(Glas iz občinstva.) Javlja se nam: Pri hiši št. 3 na Karlovi cesti molé spred praga na pešpot dvoje stopnjic, ki niso ni po letu ni po zimi na mestu in služijo k večjemu v to, da se kdo vanje izpodtakne in pade, ali pa, osobito v zimskem času, vsled ledu spodrsne in se temeljito — poškoduje. Te stopnjice odpraviti bi bil skrajni čas.

(Nova šola.) Deželni šolski svet je dovolil, da se osnuje Pri fužini v radoljskem okraju šola za silo. V to šolo bode hodil dvakrat na teden poučevati v mesecih april, maj, junij, julij in avgust učitelj iz Gorij.

(Nagrada učiteljem.) Deželni odbor krajski nakazal je onim mestnim učiteljem, ki so v šolskem letu 1892/3 poučevali v deških ročnih delih na ljudskih šolah ljubljanskih, 100 gld. nagrade.

(Srebrni križec za zasluge) je dobil od presvetlega cesarja c. kr. nadpaznik in namestnik stražnega nadzornika, Karol Dernovšek, v Mariboru. Dne 8. t. m. ga mu je c. kr. nadvodja A. Marković slovesno pripel.

(Zakupni razglas.) C. in kr. intendancija 3. voja v Gradci zagotoviti si hoče potrebno množino kruha in ovs a za l. 1894 potom splošne konkurence in razpisuje v ta namen zakupne obravnave, ki se bodo vršile v preskrbovalnem magacinu v Gradcu dne 11. oktobra 1893, v Mariboru dne 9. oktobra, v Ljubljani dne 4. oktobra, v Celovcu dne 6. oktobra in v Gorici dne 25. septembra t. l. Ponudbe doiti imajo napominane obravnavne dni vsaj do 10. ure dopoldne pri dotičnih c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinih. Natančnejši pogoji se lahko ogledajo pri političnih okrajnih oblastvih in pri dotičnih c. in kr. preskrbovalnih magacinih, kjer leže nalašč za to obravnavo zvezki pogojev z dne 1. sept. 1893 na ogled. Zvezki pogojev se dobé proti plačilu 4 kr. za tiskano polo pri vseh c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinih, na željo tudi po pošti. Zakupni razglas, obsegajoč množino dobavnih predmetov, splošne pogoje in ponudbeni formular pogleda se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Iz Črnega Vrha pri Idriji: V soboto 9. t. m. je tresčilo v hlev Janeza Rupnika (po domače Polmeta) v Črnem Vrhu. Ljudje so prišli takoj gasiti in so ogenj kmalu zadušili, kar je bilo tem lažje, ker je takrat dež kar curkoma lil. Kaj bi pač bilo, ko bi se ogenj razširil? Hiše so blizu skupaj. Gasilnega orodja pa nikacega ni. Potreba je že skrajna, da dobi tako velika vas, kakor je Črni Vrh, svojo

brizgalnico. Se bolj potreba je pa zadostno vode, kajti dvoje ali troje korit bi bilo ob požaru takoj praznih. Drugod, kakor v koritih, pa vode ni. Napraviti se bode morala lokev ali kal, kjer se bode voda zbirala za kako silo.

(Ogenj.) Danes popoldne ob 2. uri naznanil je strel z grada požar v ljubljanski okolici. Gorelo je na močvirju hišna št. 43 ter pogorela hiša razven sprednje strani popolnoma. Živino so rešili. Posestnik hiše je bil baje zavarovan za tisoč goldinarjev.

(Pričetek šolskega leta.) Na c. kr. obrtnih strokovnih šolah (strokovna šola za lesno industrijo in strokovna šola za umetno vezenje in šivanje čipek) se prične šolsko leto dne 18. septembra s slovesno službo božjo. Novo vstopivši učenci in učenke naj se v spremstvu svojih roditeljev ali njih namestnika zglasé v soboto dne 16. septembra pri ravnateljstvu; s seboj jim je prinesiti odpustnico ljudske šole in dokaz, da so dovršili 14. leto. Bivši učenci in učenke zavoda se morajo tudi dne 16. septembra zglasiti. Izvanredni učenci in učenke se vpisujejo takisto dne 16. septembra, potem pa tudi med šolskim letom, kolikor to dopušča prostor. — V javno risarsko šolo sprejema ravnateljstvo obiskovalce vsako nedeljo dopoldne; pouk v tem oddelku se prične v nedeljo dne 24. sept., a vstopiti je možno vsak poljubni čas med šolskim letom. — Na vseh oddelkih je pouk brezplačen.

(Mil. senjski škof) dr. Jurij Posilović je obiskal zadnji terek Maribor. Ogledal si je cerkve in zavode in ostal je pri mil. g. dr. Napotniku do drugega dne.

(Nesreča.) V Žejah dobrovske fare je pal 3 leta star otrok posestnika Krmelja po domače Šmrekar-ja 7. t. m. v vodnjak. Zalujoči stariši so dobili edinega sinčka mrtvega iz globine.

(Iz Prage), 4. septembra: Razpor med Masarykom in Grégrom je poravnán: Grégrovo ravnanje je bilo pravilno, in Masaryk se je zmotil, — tako je določil zbor poslancev svobodomiselné stranke. Masaryk bi moral iz mladočeškega kluba izstopiti, a on skliče poprej shod volilcev, od katerega bode njegovo postopanje v prihodnje odvisno. Dr. J. Grégr je naprosil tudi v nekem listu pokojnega poslanca Trojana, naj bi se on potegnil za Oskarja pl. Luschana, — priporočal mu je Nemea — češki radikalec. Raszodba poslancev je brez dvoma vzbudila veliko začudenje v mladočeškem taboru. — „Museum království českého“ obstoji že 75 let, ustanovljen je bil pod predsedništvom grofa Franceta Ant. Kolovrat-Liebsteinskega, in pred kratkim se je preselil v novo poslopje. Da zamore muzej primerno se razvijati, je treba denarja. Tu se apelira na požrtvovalnost naroda, da bi posamezniki pristopali kot člani z letnimi doneski 5 gld. 25 kr., 10 gld. 50 kr., ali jedenkrat za vselej 210 gld. — Pri zadnji nevihti na severnem Češkem je uničila toča, debela kakor pest, vse poljske pridelke, naredila mnogo škode na poslopijih, drevesih in med kuretnino. Po nekaterih krajih je vse tako, kakor po kaki bitvi. Ubogi kmet! — Ker so mnogi trdili, da se je priporočal znani kmetovalec Št'astný za poslaniško kandidaturo, obeta on vsakemu, kdor bi to dokazal, 100 gld., in onemu, ki bi ga bil videl v Kolinu (za istim namenom), 1000 gld. V mladočeškem taboru bi zastoj kaj takega iskali. Sicer je Št'astný Mladočehov prehud nasprotnik, in zato . . . — Deželni predsednik je razpisal nove volitve za češki in nemški oddelek zemljedelskega sveta. — Katoliška društva so imela 30. avgusta svoj prvi shod na severnem Češkem. Predsednik Zdenek Lobkovic je govoril: „Kaj hočejo krščanski socialisti?“ Opominjal je k slogi, naštel, koliko dobrega je storila stranka krščanskih socialistov za ljudstvo in omenil: „Proč z ono vero, koje imenujejo liberalci toleranco, med tem ko se naša krščanska vera vedno blati. Zahtevajo strpljivost od nas, a nimajo in ne poznajo nobene za nas.“ Za njim je govoril prof. Gratl z Dunaja o „ljudski omiki in tisku“ in prof. dr. Schindler iz Litomerice o „katoliških društvih“. — Pred jednim tednom je snežilo na Snežki. Zgodaj! — Dne 1. septembra se je odprla električna železnica, katero je zgradil inženér Křížík. Dolga je 1½ kilometra, vlak rabi 5 minut in plača se 10 kr. Spomladi se bode železnica podaljšala. Isti inženér bode napravil na poljski razstavi v Levovu električno fontano kakor se na njo spominja vsak obiskovalec češke razstave in je tudi ne bo pozabil. — V puškarski zalogi Antona J.

Stausa v Ferdinandovih ulicah se je zgodila včeraj velika nesreča. Sedemnajstletni učenec Moravec je polnil patrone, in ker ni bil dosti previden, so se razletele. Sam je precój poškodovan, a škoda je tudi velika. Velikanske šipe so se razbile v majhne koščke, izpostavljeno orožje je večinoma pohabljeno, in torbe od stekla opraskane. Dolgo časa se je iz prostorov močno kadilo, kar je priklicalo brez števil gledalcev. — V sobotni seji praškega mestnega zbora se je sestavila interpelacija zaradi ustavljenja ali prepovedi, da se ne smejo dalje razobešati češki ogelni napisi. Interpelacijo je predložil inženér Kaftan. — Mihael Hórník, kanonik v Budyšínu, predsednik „Mačicy Srbskeje“, slavi svoj šestdesetletni rojstni dan. Zaslužni buditelj lužickih Srbov je bil pred dvema letoma nevarno obolel, a pozdravil se je in zopet čil deluje za prebujenje svojega naroda. Naj bi ga Bog še mnogo let ohranil! — V emauškem samostanu sta se mudila te dni člana nemškega centra, Hietze, profesor socijologije na münsterski akademiji, in Tieper, poslanec državnega zbora iz Glasbacha. V Nisi bodeta imela predavanja. — V Lužci je govoril dr. Ed. Grégr pred volilci. Ker so se pa poslušalci tako „lepo“ obnašali, je bil prisiljen vladni komisar, zborovanje razpustiti. Mladočehi so se že tako privadili neredu, da se ga ne morejo več znebiti.

(Povsod „Curliste“), na Bledu in v Ilidži! Čudna golemoga! Heregovskega kopaljšča uprava naznanja svoje góste v nemščini. Bilo jih je pa veliko! Od 15. maja do 15. avgusta jih je bilo stalnih 2333, prolaznih pa 6333.

(Iz bosanske Dubice) dne 6. septembra: Nič posebnega, še manj ugodnega Vam imam danes poročati. Vreme smo imeli letošnjo poletje za kmeta zeló neugodno; vlaga nam je veliko škodovala pri pridelkih. V dežju smo želi žito in spravljali seno in sedaj je temperatura zeló nizka, tako da se bojimo slane. — Volkovi so se po Vel. Šmarnu pokazali v naši okolici ter pri belem dnevu blizo Dubice raztrgali več drobnice. Tudi roparski hajduki se oglašajo po našem okraju; nedavno so orožniki, ki imajo z njimi obilno posla, pet takih ptičev vjeli in izročili sodišču. — Dne 10. t. m. bomo v Dubici imeli birmo. — Cesarjev rojstni dan smo obhajali posebno slovesno. Dubica je bila vsa razsvetljena in hiše vse polne ličnih zastav.

(Poljske novice.) Vsi poljski časopisi popisujejo slavnosti, ki so se vršile ob obisku Nj. Veličanstva v Galiciji. Z največjo hvaležnostjo se spominjajo vzlasti besedij cesarjevih v Jaroslavu. Zanje se mu je izrazujóč svojo neomahljivo udanost še posebej zahvalil mestni zastop levovski in okrajni in mestni zastop krakovski. S poti cesarjeve se pripoveduje tudi mnogo lepih dogodkov, ki kažejo zlato srce našega vladarja. — Židovsko predržnost označuje ta-le dogodba, vršivša se pred nekaj dnevi v Stryju: Ni davno, kar se je dala krstiti neka židovka z Ogerskega in je vstopila v zakon s katoličanom v Stryju. Tamošnji židje so jo napadali, kjer so jo le mogli, obrekovali so jo in v vseh obzirih so jo najpredržnejše nadlegovali. Njihovo sovraštvo pa se je pojavilo pred malo dnevi še gorje. Na trgu so jo po dnevu obsuli, zmerjali jo in bili in že so zbirali kamenje, da bi jo bili kar na javnem prostoru kamenjali. K sreči so prihiteli orožniki in so s silo oprostili nesrečno žensko iz rok surovih židov. „Ta slučaj“, pravi „Przegład“, po katerem posnemamo to vest, mora obrniti pozornost za to pristojnih oblastij na divjost židovske tolpe, katera se mora kakorkoli, bodisi tudi na najenergičnejši način omejiti, ker sicer bomo imeli v lastni domovini vlogo parijev, ki jih bodo strahovali tujci.“ — Kolero, kakor je znano, pospešuje najbolj nesnažnost. In če bi še sami ne vedeli, nam poljski listi ravno sedaj pišejo, da je nesnažnost pri židih doma. Če pri tem pomislimo, da je v Galiciji velikanska večina hotelov, prenočevališč in gostilnic v židovskih rokah, potem se nam ni čuditi, če se kolera ondu tako rada pokaže. Žid pa dela tudi s kolero — dobičke. Mesto Stryj bi se bilo moralo razkužiti s karbolom; neki žid je dobil to razkuženje v roke in — rabil je neki plin, v katerem je bil komaj majhen delček karbola. Tedaj tudi tu mu je bilo prvo in jedino — „khšeft“!

(Iz Dalmacije.) Dne 4. t. m. je obiskala Zader nadvojvodinja Dorotejs. Jako lep vzgled je dala Zaderčanom s tem, da je drugi dan ob svojem godu prejela v koleg. cerkvi sv. zakramente.

(Devici orleanski) so postavili 13. avgusta v Sinonu bronast spomenik, ki ga je izdelal umetnik Ruljô; čudno pa je, da je bila vsa slavnost popolnoma v brezverskem duhu, dasi je uprav jedino vera navduševala junaško Ivano. „Le Pèlerin“, po katerem posnemamo to vest, pristavlja h krati, da bo ta slučaj vplival na katoličane, da bodo tem rajše skladali za spomenik, ki ga misli postaviti katoliška Francija svoji narodni junakinji.

Telegrami.

Dunaj, 12. septembra. Kakor poroča „Neue Freie Presse“ je na Dunaj došla ruska nota, v kateri stavi Rusija nove zahteve in bodo vsled tega potrebna daljša pogajanja mej Rusijo in Avstrijo zastran trgovske pogodbe.

Borossebas, 11. septembra. Pri dvornem obedu, h kateremu so bili povabljeni tudi ruski, nemški in italijanski atašé, je cesar napil na zdravje svojega dragega prijatelja ruskega carja. Godba zasvira rusko himno. Po obedu je cesar odlikoval več oseb s tem, da jih je nagovoril, mej njimi tudi ruskega vojaškega atašéja. Mesto je sijajno razsvetljeno. Cesarja povsod veselo pozdravljajo.

Levov, 11. septembra. V Krakovu so štirje na novo za kolero zboleli in jeden od njih umrl.

Lvov, 12. septembra. Državni poslanec Brylinski je umrl.

Budimpešta, 12. septembra. Manever 7. voja začel se je z zanimivim bojem konjice, potem se je vnel hud boj pehote za selo Diecs. Mej bojem so na obeh straneh grmeli topovi. Boj se je opoldne prenehal, predno so se pritegnile rezerve. Manevra udeležili so se cesar in tuji vojaški atašéji.

Kološ, 12. septembra. Danes se je začela obravnava proti vredniku rusinskega lista „Tribuna“ zaradi razžaljenja mažarskega naroda.

Kodanj, 12. septembra. Včeraj je pri velikem obedu v čast carjevega imendne napil danski kralj na zdravje carju, ki pa ni bil prisoten, ker je malo bolehen.

Pariz, 11. septembra. Po došlih poročilih iz Braziliije vlada gotovo zatre vstank. Vstaši so v več krajih skušali izkreati se, ali so jih povsod odločno zavrnil. Zaradi tega že izgubljajo pogum.

Pariz, 12. septembra. Kakor poročajo časopisi, je bil pri Moulinsu boj mej francoskimi in italijanskimi delavci, ki delajo cesto. Sedem je bilo poškodovanih, mej njimi

jeden Italijan. Prebivalstvo je razkačeno na Italijane.

Pariz, 11. septembra. Načelnik generalnega štaba Miribel je pal s konja in umira.

Pariz, 12. septembra. Načelnik generalnega štaba, Miribel, je po noči umrl.

Madrid, 11. septembra. Nemiri v Santandru so se predvčeraj ponavljali. Žandarji so razgrajalce razgnali. Pet oseb je bilo pri tem poškodovanih, 11 so jih pa zaprli.

Buenos-Ayres, 11. septembra. Vstaši so dobili podkrepljenje. V Tucumanu je bil boj mej vladno vojsko in vstajniki, pri čemer se je streljalo s streh in iz hiš. Vstaši so zaseli kolodvor. Sedaj skušajo obkoliti guvernerja, ko so pregnali vladne čete.

Umrlí so:

9. septembra. Alfred Ipavíc, zasebnik, 45 let, Kravja dolina 11, vsled možganskega edema.

10. septembra. Antonija Horn, delavčeva hči, 21, meseca, Cesta na loko 2, božjast. — Jakob Kranjc, delavec, 29 let, Ulice na Grad 12, haemoptoe tuberc. pulm.

11. septembra. Franc Gerden, delavčev sin, 1 dan, sv. Petra cesta 65, oslabljenje.

V bolnišnicí:

10. septembra. Jakob Bonač, gostač, 67 let, jetika. — Franc Medved, gostač, 70 let, nephritis chronica.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokričina na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
11	7. u. zjut.	735.2	9.2	brezv.	megla	0.00
	2. u. pop.	739.6	17.6	sl. vzh.	oblačno	
	9. u. zveč.	740.7	14.2	"	"	
Srednja temperatura 13.7°, za 0.9° pod normalom						

Stanje avstro-ogerske banke

dné 7. septembra 1893.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu		
	gld.	480,962.000 (+11,270.000)
Kovinski zaklad	"	276,176.000 (— 270.000)
Listnica	"	189,009.000 (+ 2,112.000)
Lombard	"	25,588.000 (+ 1,248.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld.	7,041.000 (— 2,454.000)
Državnih bankovcev je v prometu	gld.	327,788.000 (+11,659 000)

Oddá se

služba cerkovnika in organista

s čednim stanovanjem blizu cerkve.

Farni urad Kresnice

454 3-1

ob južni železnici.

Zahvala.

Višojegorska požarna bramba se najiskrenejše zahvaljuje vsem blagodušnim gg. darovateljem iz Višnje Gore, Zatičine, Št. Vida, Žalne, Police, ki so v danarnih zneskih ali pa dobitke darovali, posebno čast gg. duhovnikom, dalje mestnemu odboru, ki je k temu veliko pripomogel, potem zavarovalnemu društvu tržaškemu, ki je podaril vrednostni dobiček 10 gld., dalje gg. pevcem, posebno voditelju, za krasno petje, slednjó vsam udeležencem te veselice in tombole. Bog povrni!

Višnja Gora, dné 10. septembra 1893.

O d b o r.

St. 457.

Razglas.

456 1

Prvi mestni slovenski otroški vrtec otvori se letos

dné 19. septembra

s sv. mašo, katera bode v farni cerkvi sv. Petra.

Vpisavali in vsprejemali se bodo otroci dné 18. septembra t. l. od 8. do 12. ure predpoldne v zavodskih prostorih v Poljskih ulicah št. 10, I. nadstropje.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

9. dan septembra 1893.

Razpela

vseh velikostij iz jako umetnih lesnih rezbarij priporoča za cerkve, šole, urade, bolnišnice, rodbine itd.

455 10-1

Fran Stampfl

v Ljubljani v Tonhalle (v bivšem gledališkem poslopju).

Véčjo množino

tirolskega in dolenskega

svina

le pristno blago, — ponuja po primerno nizki ceni v posodah od 10 litrov višej

Jos. Paulin

426 6

v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse zobne operacije in zobna plombovanja

A. PAICHEL,

(108) 32 zobozdravnik

pri Hradskega mostu I. nadstr.

Knjigotržnica in antiquariat

Maks Fischer

v Ljubljani, Kongresni trg v Tonhalle

priporoča svojo

453 3-1

zalogo šolskih knjig

za gimnazije, realke in učiteljsišča

v najnovejših izdajah broširane in vezane po nizkih cenah.

Že rabljene knjige po zdatno znižanih cenah.

Mesto tajnika

pri županstvu občine Loški Potok, pošta Travnik pri Rakeku je razpisano

do dné 20. septembra 1893.

Prosilci naj se pismeno oglašé pri podpisnem županstvu in naj priložó dokaze svoje zmožnosti.

Županstvo v Loškem Potoku,

dné 2. septembra 1893.

444 3-3

Župan.

Dunajska borza.

Dné 12. septembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 50 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 " 30 "
Zlata renta 4%, davka prosta	119 " 55 "
4% avstrijska kronina renta, 230 kron	96 " 90 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	982 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	339 " — "
London, 10 funtov strl.	125 " 85 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 95 "
Cesarski cekini	5 " 95 "
Nemških mark 100	61 " 65 "

Dné 11. septembra.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. — kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 " 35 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	192 " 25 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 70 "
Zastavna pisma " " " " 4 1/2%	— " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	195 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " 25 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	137 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " 60 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	66 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	65 " — "
Ljubljanske srečke	23 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 " 25 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2865	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	105 " 75 "
Papirnih rubežev 100	130 " 37 1/2 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, naj izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnic.